

Ύψωση - Μετάληψη - Απόλυση

πίστη

Ύψωση - Μετάληψη

Σε μια ατμόσφαιρα έντονης αίσθησης του ελέους του Θεού βαδίζουμε “προς θείαν κοινωνίαν”. Το “Πάτερ ημών”, η ευλογία από τον ιερέα και η κεφαλοκλισία, μας προετοιμάζουν ακόμη πιο πολύ.

Ο ιερέας θα πάρει στα χέρια του τον άγιον άρτον και θα εκφωνήσει “τα άγια τοις αγίοις”. Στη συνέχεια θα τον τεμαχίσει σε τέσσερα μέρη και θα τοποθετήσει το ένα μέρος στο άγιο Ποτήριο. Θα προσθέσει το “ζέον” (το ζεστό νερό) και θ’ αρχίσει τις ευχές “προ της Θείας Μεταλήψεως”. Αφού κοινωνήσει ξεχωριστά το Σώμα του Κυρίου και ξεχωριστά το Αίμα, κατά την αρχαία συνήθεια, θα μεταφέρει όλο τον άγιον Άρτον στο άγιο Ποτήριο.

Η θεία Κοινωνία είναι έτοιμη “προς βρώσιν καί πόσιν, τοις πιστοίς”. Καλούμαστε να προσέλθουμε με συναίσθηση, πίστη και αγάπη. Ο Θεός είναι ο πατέρας μας κι εμείς τα παιδιά Του. Το πλησίασμα σ’ Αυτόν είναι ευλογία μαζί και κρίση. Η ικανότητά μας να κοινωνήσουμε το Σώμα και το Αίμα τού Χριστού, δεν ευρίσκεται στην αναμαρτησία μας (αφού “μόνο ο Χριστός εκτος αμαρτίας υπάρχει”), άλλα στον πόθο μας να ζήσουμε τη ζωή Του, που μεταποιείται σε μετάνοια, δηλαδή μεταστροφή της ύπαρξής μας, αδιάλλειπτη μετάβαση από το θάνατο της αμαρτίας στη ζωή του Θεού. Ο άνθρωπος που μετανοεί συναισθάνεται την αμαρτωλότητά του αφενός και το μεγαλείο της αγάπης του Θεού αφετέρου. Εκείνος πρώτος έρχεται σε μας και μας καλεί να πορευτούμε και μεις ελεύθερα προς Εκείνον.

Η θεία Κοινωνία είναι η μεγάλη συνάντηση. Γι’ αυτό και απαιτεί “φόβο” μήπως δεν ανταποκριθούμε επάξια στη θεία Αγάπη. Ακόμα, πίστη ακράδαντη “ότι τούτο αυτό εστί το άχραντον Σώμα” και “τούτο αυτό εστί το τίμιον Αίμα” του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού. Ο σεβασμός και η πίστη προς τον Κύριο είναι έκφραση της αγαπητικής σχέσης μαζί Του.

Ωστόσο, η κάθετη κίνηση αγάπης ανθρώπου-Θεού, απαιτεί και την οριζόντιά της, ανθρώπου-συνανθρώπου. Έτσι, χωρίς αγάπη προς τον άνθρωπο, κανείς δεν μπορεί να κοινωνήσει το Θεό της αγάπης. Αλλά ήδη η οριζόντια και κάθετη αγάπη γίνεται εσταυρωμένη αγάπη. Η άρση τέτοιου σταυρού απαιτεί δύναμη, που μόνο η Εσταυρωμένη Αγάπη, ο Ιησούς, μπορεί να μας δώσει. Γι' αυτό και η θεία μετάληψη αυξάνει την αγάπη και την ωριμάζει, ανάλογα με τη δεκτικότητα του καθενός μας.

Απόλυση

“Δι’ ευχών των αγίων...” Η θεία Λειτουργία δεν τελειώνει. Γιατί είναι η “ίδια η Βασιλεία του Θεού που επεκτείνεται “εις αιώνας αιώνων”. Διευρύνει τους τοίχους του ναού ως τα πέρατα του κόσμου. Ο κάθε λειτουργημένος άνθρωπος, χορτασμένος και ξεδιψασμένος από την “ουράνια βρώσιν και πόσιν”, πορεύεται προς την καθημερινή ζωή για να συναντήσει τους άλλους ανθρώπους, που τις περισσότερες φορές πεινούν και διψούν για αγάπη, δικαιοσύνη, κατανόηση, ευσπλαχνία. Η συνάντηση μαζί τους είναι - θα πρέπει νάναι - συνάντηση - πρόσκληση για να γευτούν κι αυτοί τη νέα ζωή που ο Χριστός έφερε στον κόσμο. Η υπαρξιακή του μαρτυρία, τού κάθε λειτουργημένου χριστιανού, θα αποδείξει αν η Λειτουργία έγινε πραγματικά αποδεκτή.

Ο Ιησούς έστειλε τους μαθητές Του να πορευτούν “έως εσχάτου της γης” και να γίνουν “μάρτυρες” όσων έζησαν και είδαν κοντά Του. Σήμερα στέλλει πάλι τους χριστιανούς, που “ψηλάφισαν” και γεύτηκαν την γλυκύτητα της παρουσίας Του στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, για να γίνουν μάρτυρες πως ο Θεός αγαπά τον κόσμο, προσφέρει τον Υιόν Του, θυσιάζεται για να ζήσει ο κόσμος.

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com